

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. ⁽¹⁾ i art. 1 decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. ⁽²⁾ nie mają zastosowania do skarżącego;
- stwierdzenie nieważności, w zakresie dotyczącym skarżącego, rozporządzenia wykonawczego Rady 2019/85 i decyzji wykonawczej Rady 2019/87;
- nakazanie Radzie usunięcie nazwiska skarżącego z załącznika (z pozycji 266) do rozporządzenia wykonawczego Rady 2019/85 i z załącznika (z pozycji 266) do decyzji wykonawczej Rady 2019/87; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący podnosi, że przedstawione przez pozwaną powody umieszczenia jego nazwiska w wykazie były niewystarczające lub nieoparte dowodami.
2. Zarzut drugi, w którym skarżący twierdzi, że decyzja o umieszczeniu jego nazwiska w wykazie jest oparta na oczywistym błędzie w ocenie okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim pozwana nie przedstawiła dowodów na poparcie lub zmierzających do poparcia okoliczności faktycznych przedstawionych w celu uzasadnienia podjętych środków lub w zakresie, w jakim pozwana wyciągnęła nieproporcjonalne wnioski z tych okoliczności faktycznych.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący twierdzi, że decyzja o umieszczeniu jego nazwiska w wykazie narusza jego prawo do obrony.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący podnosi, że decyzja o umieszczeniu jego nazwiska w wykazie narusza jego prawo własności, prawo do prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 181, s. 4).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 181, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2019 r. — Imagina Media Audiovisual i in./Komisja

(Sprawa T-268/19)

(2019/C 213/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Hiszpania), Imagina EU (Bruksela, Belgia), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers, N. Groot, B. Vitez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 lutego 2019 r. o sygn. Ares(2019)856949 w sprawie wykluczenia IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL z postępowań o udzielenie zamówień i dotacji podlegających przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU, Euratom) nr 2018/1046 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim wykluczono konsorcjum Imagina/dpa lub odrzucono jego oferty;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 kwietnia 2019 r. o sygn. Ares(2019)2494476 w zakresie, w jakim należy uznać, że wykluczono w niej konsorcjum z przetargu o sygn. PO/2018-05/A4 lub odrzucono jego oferty;
- stwierdzenie nieważności czynności udzielenia przez Komisję zamówień lub czynności, poprzez które Komisja zezwoliła wykonawcy innemu niż konsorcjum Imagina/dpa na realizację relacji audiowizualnych z bieżących wydarzeń unijnych, dotyczących części 1, 3 i 6, zgodnie z opisem w dokumentacji przetargu;
- nakazanie Komisji naprawienia szkody wyrządzonej konsorcjum przez Komisję poprzez uniemożliwienie konsorcjum realizacji zamówień na części 1, 3 i 6;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, gdyż nie uznała, że wykluczenie Imagina Media Audiovisual SL — będącej jednym z członków konsorcjum — nie ma wpływu na realizację zamówienia w odniesieniu do części 1, 3 i 6 przetargu przez konsorcjum. Wykluczenie Imagina Media Audiovisual SL nie ma też żadnego wpływu na decyzje Komisji o udzieleniu tych zamówień konsorcjum.
2. Zarzut drugi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, gdyż nie zastosowała właściwie dokumentacji przetargowej. W konsekwencji Komisja nie zażądała od konsorcjum zastąpienia Imagina Media Audiovisual SL innym podmiotem, który wszedłby w skład konsorcjum, czego wymagała dokumentacja przetargowa.
3. Zarzut trzeci, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, gdyż nie zastosowała właściwie art. 136 ust. 9 rozporządzenia 2018/1046. W konsekwencji urzędnik zatwierdzający Komisji nie zażądał od konsorcjum zastąpienia Imagina Media Audiovisual SL innym podmiotem, który wszedłby w skład konsorcjum, czego wymagało rozporządzenie 2018/1046.
4. Zarzut czwarty, że Komisja naruszyła prawo konsorcjum do skutecznego środka odwoławczego oraz zasadę dobrej administracji. Komisja niezgodnie z prawem posłużyła się swoją decyzją z dnia 12 lutego 2019 r. o sygn. Ares(2019)856949 w sprawie wykluczenia Imagina Media Audiovisual SL lub swoim pismem z dnia 9 kwietnia 2019 r. o sygn. Ares(2019)2494476 do tego, by wykluczyć konsorcjum z przetargu o sygn. PO/2018-05/A4.

5. Zarzut piąty, że Komisja naruszyła prawo konsorcjum do skutecznego środka odwoławczego, obowiązek uzasadnienia oraz zasadę dobrej administracji. Komisja dopuściła się uchybień proceduralnych i niezgodnie z prawem udzieliła zamówień na części 1, 3 i 6 przetargu o sygn. PO/2018-05/A4 wykonawcy innemu niż konsorcjum.
6. Zarzut szósty, że Komisja wyrządziła szkodę konsorcjum swoim niezgodnym z prawem zachowaniem, wskutek czego konsorcjum nie może zrealizować zamówienia na części 1, 3 i 6 przetargu o sygn. PO/2018-05/A4.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2019 r. — Imagina Media Audiovisual, SA/Komisja

(Sprawa T-269/19)

(2019/C 213/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: P. Kuypers, N. Groot, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares(2019)856949, przez którą Komisja wykluczyła skarżącą na dwa lata i zarejestrowała skarżącą w bazie danych dotyczącej wczesnego wykrywania i wykluczania (¹);
- nakazanie Komisji zapłaty odszkodowania na rzecz skarżącej za szkodę wyrządzoną zaskarżoną decyzją;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo poprzez brak przeprowadzenia swojego własnego przeglądu i oceny, opierając się wyłącznie na ustaleniach Departamentu Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych, bez własnej oceny, oraz przez nieprawidłową interpretację ustaleń Departamentu Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych. W wyniku tego Komisja popełniła błąd w ustaleniach stanu faktycznego, a w ten sposób naruszyła obowiązek należytej staranności.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja błędnie wykluczyła skarżącą, naruszając tym samym art. 136 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2018/1046 oraz prawa do obrony skarżącej poprzez brak dokładnego ustalenia, co miałoby stanowić poważne wykroczenie zawodowe. Ponadto Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że skarżąca jest również wykluczona z toczących się przetargów, ponieważ nie wynika to z części operacyjnej zaskarżonej decyzji, poprzez wykluczenie skarżącej za zachowania związane z mediami i prawem marketingowym w sporcie z przetargu na audiowizualną obsługę bieżących spraw Unii Europejskiej, ponieważ są to różne rynki, które nie mają na siebie wpływu, a zatem możliwe jest wykazanie wiarygodności